

5. Kas mänguettevõtjal, kellele on antud luba korraldada riigis teatud mängu ja kelle üle teostavad selles riigis järelevalvet pädevad ametivõimud, on õigus turustada oma mängu teistes liikmesriikides näiteks ajalehereklaami kaudu, taotlemata kõigepealt nende riikide pädevatelt ametivõimudelt korraldusluba? Kui vastus sellele küsimusele on jaatav, kas see tähendab siis, et liikmesriigi õigusnormid, mis näevad välismaal korraldatud loteriides osalemise propageerimise eest ette kriminaalkaristuse, kujutavad endast asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse takistust, mida ei saa kunagi õigustada ülekaaluka üldise huvi tõttu? Kas esimese küsimuse vastuse jaoks on mingit tähtsust sellel, kas liikmesriik, kus mänguettevõtja on asutatud, tugineb samale ülekaalukale üldisele huvile nagu riik, kus ettevõtja soovib oma mängu-dealast tegevust turustada?

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Svea hovrätt (Rootsi)
13. oktoobril 2008 — Otto Sjöberg versus Åklagaren**

(Kohtuasi C-448/08)

(2008/C 327/29)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Svea hovrätt

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Anders Gerdin

Teine kohtumenetluse pool: Åklagaren

Eelotsuse küsimused

1. Kas diskrimineerimine kodakondsuse alusel siseriiklikul mängu- ja loteriiturul võib teatud asjaoludel olla lubatud ülekaaluka üldise huvi tõttu?
2. Kui siseriiklikul mängu- ja loteriiturul kohaldataval piiraval poliitikal on mitu eesmärki ja üks neist on sotsiaalsete tegevuste rahastamine, kas siis seda viimast võib pidada piirava poliitika täiendavaks tulusaks tagajärjeks? Kui vastus sellele küsimusele on eitav, kas siis võib teostatav piirav poliitika olla ikkagi lubatud juhul, kui sotsiaalsete tegevuste rahastamise eesmärki ei saa pidada selle piirava poliitika peamiseks eesmärgiks?
3. Kas riik võib piirava mängudealase poliitika õigustamiseks tugineda ülekaalukale üldisele huvile, kui mängu ja loteriisid, mille tulu läheb riigile, turustavad riigi kontrollitavad ettevõtjad ja üks selle turustamise mitmest eesmärgist on sotsiaalsete tegevuste rahastamine? Kui vastus sellele küsimusele

on eitav, kas siis võib teostatav piirav poliitika olla ikkagi lubatud juhul, kui sotsiaalsete tegevuste rahastamine ei ole turustamise peamine eesmärk?

4. Kas täielik keeld turustada teises liikmesriigis korraldatud mängu ja loteriisid mänguettevõtjate poolt, kes on asutatud selles teises liikmesriigis ja kelle üle teostavad järelevalvet selle liikmesriigi ametivõimud, võib olla proportsionaalne eesmärgiga kontrollida mängudealast tegevust ja teostada selle üle järelevalvet, kui samal ajal puuduvad piirangud selliste mängude ja loteriide turustamisele, mida korraldavad mänguettevõtjad, mis on asutatud liikmesriigis, kus piiravat poliitikat teostatakse? Milline on vastus küsimusele juhul, kui sellise korralduse eesmärk on piirata mängimist?
5. Kas mänguettevõtjal, kellele on antud luba korraldada riigis teatud mängu ja kelle üle teostavad selles riigis järelevalvet pädevad ametivõimud, on õigus turustada oma mängu teistes liikmesriikides näiteks ajalehereklaami kaudu, taotlemata kõigepealt nende riikide pädevatelt ametivõimudelt korraldusluba? Kui vastus sellele küsimusele on jaatav, kas see tähendab siis, et liikmesriigi õigusnormid, mis näevad välismaal korraldatud loteriides osalemise propageerimise eest ette kriminaalkaristuse, kujutavad endast asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse takistust, mida ei saa kunagi õigustada ülekaaluka üldise huvi tõttu? Kas esimese küsimuse vastuse jaoks on mingit tähtsust sellel, kas liikmesriik, kus mänguettevõtja on asutatud, tugineb samale ülekaalukale üldisele huvile nagu riik, kus ettevõtja soovib oma mängu-dealast tegevust turustada?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Symvoulio tis epikrateias (Kreeka) 17. oktoobril 2008 — Panagiotis I. Karanikolas, Valsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Dolou, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Anasoglou, Pantelis A. Beis, Dimitrios Khatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafillos K. Mavrogiannis, Sotirios T. Liotakis, Vasilios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos ja Sinetairismos Paraktion Alieon Kavalas versus Ipourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon ja Nomarkhiaki Aftodiikisi Dráma-Kavála-Xánthis

(Kohtuasi C-453/08)

(2008/C 327/30)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulio tis epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Panagiotis I. Karanikolas, Valsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Dolou, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Anasoglou, Pantelis A. Beis, Dimitrios Khatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafillos K. Mavrogiannis, Sotirios T. Liotakis, Vasilios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos ja Sinetairismos Paraktion Alieon Kavalas

Vastustajad: Ipourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon (Põllumajanduse ja toiduainetetööstuse arengu ministeerium) ja Nomarkhiaki Aftodiikisi Dráma — Kavála — Xánthis (Dráma, Kavála ja Xánthise maakonnavalitsus)

Menetluse astujad: Alieftikos Agrotikos Sinetairismos gri-gri nomou Kavála, nimetusega „Makedonia” ja Panellinia „Evosi Plioktition Mesis Alieias” (P.E.P.M.A.)

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriik võib nõukogu määruse nr 1626/94 artikli 1 lõike 2 alusel võtta täiendavaid meetmeid, mis seisnevad täielikus keelus kasutada püügivahendeid, mille kasutamine on viidatud määruse kohaselt põhimõtteliselt lubatud?
2. Kas nimetatud määruse kohaselt on Vahemere rannikul asuva liikmesriigi territoriaalvetes lubatud kasutada püügivahendeid, mis ei kuulu põhimõtteliselt määruse artikli 2 lõikega 3 ja artikli 3 lõigetega 1 ja 1a keelatud vahendite hulka ning mille kasutamine keelati liikmesriigi siseriikliku õigusnormiga enne määruse jõustumist?

21. oktoobril 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-458/08)

(2008/C 327/31)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: E. Traversa ja P. Guerra e Andrade)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Portugali Vabariik on kehtestanud ehitustegevuse osutamisele Portugalis samad nõuded kui asutami-

sele, siis on Portugali Vabariik rikkunud EÜ artiklist 49 tulenevaid kohutusi;

— mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Portugali seadus ehitustegevusele juurdepääsu ja selles valdkonnas tegutsemise kohta (seadusandlik dekreet nr 12/2004) kohaselt nõutakse Portugalis ehitustegevusega tegelemisel luba.

Ükski ettevõtja, eranditult, ei saa Portugalis ehitus-, ümberehitus-, laiendus-, muudatus-, parandus-, konserveerimis-, taastamis-, puhastus-, restaureerimis-, lammutus- või üldiselt mistahes ehitusega seotud töödega tegeleda, ilma Portugali ametiasutuste eelneva loata.

Portugali konkurentsiseadus, mis keelab ettevõtjatel — seal hulgas ühenduse ettevõtjatel — osutada Portugalis ehitustegevusele ilma ehitustööstusele juurdepääsuks Portugali ametiasutustelt eelnevalt luba saamata, rikub EÜ artiklit 49.

Ehitustegevusele juurdepääsuks esitatavad nõudmised, nagu Portugali õigusaktides, puudutavad üksnes asutamise tingimusi. Portugali õigusnormid ei tee vahet asutamisel ja ajutise iseloomuga teenuste osutamisel.

Selleks, et osutada teenuseid Portugalis, peavad teistes liikmesriikides asutatud ehitusettevõtted täitma kõik asutamiseks vajalikud tingimused, mis praktikas tähendab seda, et nendel ehitusettevõtetel pole muud valikut kui asutada ennast Portugalis. Nii sugune nõue piirab tõsiselt teenuste osutamise vabadust.

Tegevuse jätkamisega seotud nõue kujutab endast samuti piirangut teenuste osutamise vabadusele, kuna ta muudab võimatuks ajutise iseloomuga ehitustegevuse osutamise.

Portugali riigi esitatud põhjendused kõnealuste piirangute õigustamiseks ei ole tõendatud ja neid ei saa arvesse võtta.

21. oktoobril 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-460/08)

(2008/C 327/32)

*Kohtumenetluse keel: kreeka***Pooled**

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Rozet ja D. Triantafyllou)

Kostja: Kreeka Vabariik